

ನಾಯಕರುಗಳು ಏನೇ ಬ್ಯಾಯಲಿ, ಆಪಾದನೆ ಹೊರಿಸಲಿ, ಎದುರಾಡದೆ ಹಲ್ಲು ಕೀಸಿಯುತ್ತಾ ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಲೈಕ್ ಮಿ.

ಜಯರಾಮ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಷ್ಟ... ಸಹ ಪ್ರಯಾಣಕರು ಕೂಡ ಗಾಬರಿಯಾಗುವಂತೆ.

‘ಒಂದ್ದುಸ ಮಾಡು ಮಚ್ಚು... ಹೇಗೂ ಫಾರಿನ್ ದೇಶಗಳ ಪರಿಚಯವಿದೆಯಲ್ಲಾ? ಓರಿಸಂ ಒಂದು ಬಿಸಿನೋ ಮಾಡು ನಿಮ್ಮ ಹಡ್ಡಿಯ ಸಂಸ್ಕಿ, ಪ್ರಥ್ಮ ಏಂಪ್ರಾಗಳ್ನಿಳ್ಳಾ ವಿದೇಶಿ ಮಂದಿಗೆ ಮಾರುವುದಾಗಲಿ, ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುವುದಾಗಲಿ ಮಾಡು.’

ಅವ್ಯಾರ್ಥಿ ಜಯರಾಮಾಗ ಸಮಿತಿಯ ಸಭೆ ನೇರುವ ರೈಲ್ ಸ್ಟೇಣ್ ಬಂದಾಗಿತ್ತು. ರೈಲ್ ಕ್ಷಾರಿಂಗ್ ನವರಿಂದ ಒಂದು ಚಕ ಮತ್ತು ಪಳಂಬೋರಿ (ನೇಂದ್ರ ಬಾಳಿಕಣಿನಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕರಿದ ತಿಂಡಿ) ಕೊಂಡು ಕಿಟಕಿಯ ಮೂಲಕ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಹೊರಟಿಹೋದ. ಬಾಲಿಕ ಕಥಗಳಿಂದ ರಾಜಕೀಯ ನಾಟಕಗಳ್ತು ಅವನು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ.

ರೈಲು ಮತ್ತೆ ಹೊರಟಾಗ ಜಯರಾಮನ ಸಲಹೆಯ ಕುರಿತು ನಾನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿಕೊಡಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಪ್ರರಾಮಲೆಯನ್ನೇ ಒಂದು ಪ್ರವಾಸ ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಕೊಟ್ಟಾಯಂ ರಾಜವಂಶದ ಸಾರಪಕ್ಷನಾದ ಹರಿಷಂಧನ ಕೋಟಿಯಿದೆ. ಶ್ರೀಪೂರ್ಣಲಿ ದೇಗುಲದ ಮೂರು ಗಢಗಳಿಯ ಅವಶೇಷಗಳು ಅಲ್ಲವೇ. ಆ ಮಲೆ ಮುತ್ತಪ್ಪನ ಆವಾಸಸ್ಥಾನ. ಹಳೆಯ ಬಂವೋಂದನ್ನು ಬೀಲೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಧವಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪಿಸಬೇಕು. ಮುತ್ತಪ್ಪನ್ ತೆಯ್ಯಂನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಯಾಡಿಸಬಹುದು. ಅದರನಂತರ ಒಂದೊಂದು ತಂಡ ಬಂದಾಗ ಹರಕೆ ತೆಯ್ಯಂ ಮಾಡಿಸಬಹುದು. ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ತೆಯ್ಯಂಗಳೊಂದಿಗೆ ಒಂದು ವಿದೇಶ ಪ್ರಯಾಣ.

ಶ್ರೀರಾಮ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಹಿತೆಯರು ವಿಹರಿಸಿದ ಚಿತ್ತತೀರ ಎಂಬ ಸ್ಥಳ ಪ್ರರಾಮಲೆಯ ಆಕರ್ಷಕ ಕೇಂದ್ರವಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದುಪ್ಪು ಸಂಕೋಧನೆಯ ಅಗತ್ಯವೂ ಇದೆ. ರಾಮಾಯಣ ಮತ್ತು ಮುತ್ತಪ್ಪನ್ ತೆಯ್ಯಂನ ಪ್ರಾರ್ಥನವನ್ನು ತುಲನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಮದುವೆ ಮುಗಿಯಲಿ. ಸುಮಿತ್ರಾಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚಿಸಿ ಮಿಕ್ಕಿಡ್ದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬಹುದು. ಆಗ ಶ್ರೀದೇವಿ ಪುನಃ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಚಿಕ್ಕೆಯಾಗಿ ವಿಘ್ನ ಬಂದಳು. ಬಹಿರಂಗವಾದೊಂದು ಸ್ವೇಚಂಬಂಧದೊಂದಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾದೊಂದು ಸ್ವೇಚಂಬಂಧವನ್ನು ಯಾವ ಗಂಡಸು ಇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ? ಅದರೆ ಇವರೆಡರಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯ ಯಾವುದು?

ರಾಜಧಾನಿಯ ಜನನಿಬಿಡ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ, ಚುನಾವಕ್ಷಯಲ್ಲಿ ಸೀಟಿ ಗಿಡ್ಸಿಸಿಕೊಂಡು ವಿಜಯಪತಾಕೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿರುವ ಅಧವಾ ಸೀಟುಸಿಗಿದೆ ಜಗತ್ತಿನೊಂದಿಗೆ ಹಲ್ಲು

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ದೇವಿಯ ನೆನಪುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತೆಳ್ಳಿ ಸುಮಿತ್ರಾಳ ನೆನಪಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾವನ ಮನಗೆ ಬಂದವರಿಗೆ ಆಕ್ಷೀಯ ಸ್ವಾತೇನೇನೋ ಎದುರಾಯಿತು. ಆದರೆ, ಮಾವನ ಮನಯಲ್ಲಿ ಸಂಭೂತವಿದ ಸುಳಿವೇ ಇರಲ್ಲಿ. ಮಾವ ಶೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹೆಣ್ಣುಮತ್ತಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮಂದುವೆಯಾಗಿ ಗಂಡನ ಮನ ಶೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸುಮಿತ್ರಾ ಮಾತ್ರ ಆಗಿಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬೀಳಿವಸ್ತು ತೊಟ್ಟು ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೆ ಅಮ್ಮನ ಬದುಕು ಸವೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮನಗೆ ಬಂದವನ್ನು ಕಂಡು ಅಮ್ಮ ಮಗಳ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಹೊಳಪ್ಪ. ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡುವ, ಸುಮಿತ್ರಾಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಬದುಕನ್ನೂ ಮರಳಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವ ಕನಸು ಕಾಣತೊಡಿದ್ದೆ.

‘ಸರ್... ಏನೋ ಪ್ರಾಭುಂ ಇದೆ’ ಆತ ಹೇಳಿದ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿನಿಂದ ಒಂದುಪ್ಪು ಪ್ರೋಲೆಸ್ ಗಾಡಿಗಳು ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ಓಡಾಡುತ್ತಿವೆ.’

ನಾನು ಟೊಕ್ಕಿಯಿಂದ ಹೊರಿಳಿದ. ಸ್ಥಳ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಬಯಲಿನ ಆಚೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನಿತಿದ ಪ್ರದಾ ಮಲೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಾಳ್ಜಿ ಮಲೆ. ಒಂದೆ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾದ ಹೋಗೆ ಸುರುಳಿ ಏಳುತ್ತಿದೆ.

‘ಏನು ಮಾಡಲಿ ಸರ್... ನಾನು ವಾಪಸ್ ಹೆಗ್ಲಿನ್. ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದಾಗೆ ಹೋಗಲು ನನಗೆ ಧೈಯಾವಿಲಿ.’

ಸುಮಿತ್ರಾಳನ್ ಕಾಣದಿರಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಆಗಿರಬಹುದೆ ಅಧವಾ ನನಗೇನಾದರೂ ಆಯಿತೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯದ ಚೀಸರದಿಂದ ಕಳಿತ್ತಿರುವ ಅತ್ಯ ಮತ್ತು ಸುಮಿತ್ರಾಳನ್ ಸಾಂಕ್ಷಣೋಳಿಸಬೇಕಾದುದು ನಾನೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಟ್ರೈಕ್‌ಗೆ ಹಾಳೆಕೊಟ್ಟು ಮರಳಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ.

ಅಲ್ಲಿರುವ ಬಹುತೆರಿಗೆ ನಾನು ಅಪರಿಚಿತ ಒಂದು ಬ್ಯಾಗನ್ನು ಹೆಗೆಲಿಗೇರಿಸಿ ಮುಖ್ಯರಸ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಾರೂ ಹೇಗೆ? ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಆಲಿಂಬುದಿಂದ ಬ್ಯಾಕೆನಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಗೆವಾಗಿ ಬಂದರು. ಕೈತೋರಿಸಿದಾಗ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ತುಂಬಾ ಮಂದಿ ಹೋಗಿ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಓಡಿದೆ. ಅವರು ಯಾರೇ ಆಗಿರಲಿ ಏನು ನಡೆಯಿತ್ತೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.

ಬ್ಯಾಕೆನಲ್ಲಿ ಒಂದುವನು ಒಬ್ಬ ಯುವಕ. ನನನ್ನ ಕಂಡಕೊಡಲೇ ಗಲಭೆಕೊಳನಲ್ಲಿವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನು ಲೈಟ್ ಮತ್ತು ಎಂಬೆನ್ ಆಫ್ ಮಾಡಿದ. ಗಾಡಿಯಿಂದ ಕೈಗಳಿಂದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ. ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ದ್ವಾನಿ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸಿತ್ತು.

‘ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಸರ್? ಆ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಕೊಮುಗಲಭೆಯೇ?’

‘ಹೌದು... ಮಾಡಿಕ್ಕೆಗಳು ಹೀಗಳು. ನಿನ್ನ ಕಾಣಬೇಕು ದಬ್ಬಿಯ ಮೇಲೆ ಯಾರೋ